

Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε: Η εορτή των Αγίων 630 Θεοφόρων Πατέρων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε κ. Σεραφείμ

Η Εκκλησία μας τιμά σήμερα την μνήμη των Αγίων 630 Θεοφόρων Πατέρων της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου που πραγματοποιήθηκε το 451 στην Χαλκηδόνα της Βιθυνίας.

Ως γνωστόν, Οικουμενική Σύνοδος είναι η ονομασία του ανώτατου συνοδικού οργάνου της Εκκλησίας, που εκφράζει με σαφήνεια όλα τα θέματα που αναφέρονται σε ζητήματα πίστεως και κοινωνικής τάξεως.

Η ονομασία της ως Οικουμενική Σύνοδος, όπως είναι η Δ΄ Οικουμενική Σύνοδος

της Χαλκηδόνας, αναφέρεται στην οικουμενική εκπροσώπηση του φρονήματος της Εκκλησίας από το σώμα των επισκόπων και στην οικουμενική αναφορά των αποφάσεων της για κάθε τοπική Εκκλησία.

Η Οικουμενική Σύνοδος της Χαλκηδόνας του 451 αποτελεί μία από τις σημαντικότερες Οικουμενικές Συνόδους, τόσο για το μεγάλο αριθμό των επισκόπων που συμμετείχαν σ' αυτήν, όσο και για τη σημασία των αποφάσεων της.

Οι 630 Θεοφόροι Πατέρες της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου κατεδίκασαν την αιρετική διδασκαλία του αρχιμανδρίτου Ευτύχιου και διατύπωσαν το Χριστολογικό δόγμα για την ένωση της θείας και ανθρωπίνης φύσης στο πρόσωπο του Χριστού.

Οι άγιοι 630 Θεοφόροι Πατέρες τόνισαν με σαφήνεια ότι γνωρίζουν και ομολογούν «ένα και τον αυτόν Χριστόν Υιόν, Κύριον μονογενή, εν δύο φύσεσιν ασυγχύτως, ατρέπτως, αδιαιρέτως και αχωρίστως». Η διαφύλαξη της Ορθόδοξης Χριστολογίας προστάτευε κι εξασφάλιζε την διαφύλαξη της Ορθόδοξης Σωτηριολογίας. Οι Πατέρες, δηλαδή, της Εκκλησίας μας με την εν Χριστώ θεολογία τους προστατεύουν την σωτηρία των ανθρώπων.

Κατέστησαν, δηλαδή, οι Πατέρες της Εκκλησίας οι ακριβείς φύλακες των αποστολικών παραδόσεων.

Σύμφωνα με τη σημερινή υμνολογία της Εκκλησίας μας οι άγιοι 630 Θεοφόροι Πατέρες που συμμετείχαν στην Δ΄ Οικουμενική Σύνοδο της Χαλκηδόνας κατέστησαν θεοφόροι οπλίται της παρατάξεως του Κυρίου, πολύφωτοι αστέρες του νοητού στερεώματος, τα μυρίπνοα άνθη του Παραδείσου, τα πάνχρυσα στόματα του Λόγου, το καύχημα της Εκκλησίας, το αγκύρισμα της Οικουμένης.

Έτσι η Εκκλησία μας έζησε και ζει με τους Πατέρες και Διδασκάλους, οι οποίοι δημιουργήθηκαν κι έδρασαν στους κόλπους της με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος.

Η Εκκλησία μας τιμά ως Πατέρες και διδασκάλους της τους κληρικούς εκείνους που διακρίνονται διά τα δύο λειτουργήματα τους, το λειτούργημα του ποιμένα, που αναγεννά και κατευθύνει πνευματικά τους πιστούς, που συνδέει τους πιστούς με τον Κύριον ημών Ιησού Χριστόν, τον Σωτήρα μας, διά του Αγίου Πνεύματος, που κηρύττει το Ευαγγέλιον, και τελεί τα μυστήρια της Εκκλησίας. Ταυτόχρονα το ίδιο πρόσωπο του κληρικού έχει και το λειτούργημα του διδασκάλου της πίστεως της Εκκλησίας, έχει δηλαδή το ειδικό χάρισμα και το ειδικό προνόμιο και την ειδική ευθύνη να διδάσκει και να ερμηνεύει στους πιστούς την αλήθεια του Θεού, καθώς επίσης και για ν' αντιμετωπίζει κατ' εξοχήν τα μεγάλα θεολογικά και ποιμαντικά προβλήματα και τις ισχυρές θεολογικές κρίσεις στην Εκκλησία.

Μεγάλος και σημαντικός επίσης είναι ο ρόλος των λαϊκών Θεολόγων και Κατηχητών στο χώρο της ενορίας και της Θεολογικής εκπαίδευσης σε όλους τους τομείς του Εκπαιδευτικού μας Προγράμματος.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, όπως οι σημερινοί 630 της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου που τιμά η Εκκλησία μας, είναι οι διαπρέψαντες άγιοι της Εκκλησίας που έγιναν φωστήρες εν κόσμω, που τα θεοπαράδοτα συγγράμματα και διδασκαλία τους καλούνται οι πιστοί να φυλάσσουν και να υιοθετούν στη ζωή τους.

Η Εκκλησία δέχθηκε την παρουσία των Πατέρων στους κόλπους της κι έζησε με τη διδαχή και το φρόνημα τους, το οποίο θεώρησε πάντοτε γνήσιο και Ορθόδοξο.

Στην συνείδηση της Εκκλησίας οι Άγιοι Πατέρες κατέστησαν η συνέχεια και η προέκταση των Αποστόλων. Οι δώδεκα Απόστολοι παρέδωσαν την προσωπική τους διακονία, που ήταν το έργο της διαποίμανσης και της διδασκαλίας στους Πατέρες. Το Άγιο Πνεύμα που φώτιζε τους Αγίους Αποστόλους, φωτίζει και του αγίους Πατέρες Έτσι η διδασκαλία των αγίων Θεοφόρων Πατέρων ορθότατα ταυτίζεται με τη παράδοση της Εκκλησίας, με τη πίστη και το φρόνημα της, με ό,τι δηλαδή έχει λάβει από το Θεό και το διαφυλάσσει αναλλοίωτο, αμετάβλητο και ανόθευτο, όπως διαφυλάσσει και την Αγία Γραφή.

Έτσι η Αγία Γραφή και η Παράδοση της Εκκλησίας, αποτελούν την ενιαία πορεία της θεολογίας, την έκφραση της θείας αληθείας, η οποία σώζει τον άνθρωπο μέσα στον χώρο της Εκκλησίας.

Έτσι η διδασκαλία κι η θεολογική προσφορά των αγίων Πατέρων αποτελεί την Παράδοση της Εκκλησίας μας, η οποία αρχίζει με το λυτρωτικό έργο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και των Αποστόλων.

Οι άγιοι θεοφόροι Πατέρες κατέστησαν στην πορεία της Εκκλησίας πρόσωπα τα οποία έζησαν κατ' εξοχήν κι εξέφρασαν θαυμαστά τη θεία πραγματικότητα. Η σκέψη τους και το έργο τους ταυτίζεται με την αγωνιώδη και λυτρωτική πορεία της ίδιας της Εκκλησίας.

Ούτε τους Πατέρες κατανοούμε έξω από την Εκκλησία, ούτε την Εκκλησία χωρίς Πατέρες. Οι άγιοι θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας μας κατέστησαν οι άριστοι θεολόγοι που δέχθηκαν περισσότερο από τους σύγχρονους τους το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος μετά από νήψη και προσευχή, επίμονη άσκηση και αγάπη προς τον Θεόν και τον πλησίον.

Το Άγιο Πνεύμα φωτίζει και τους καθιστά ικανούς να βλέπουν, να έχουν θεία θεοπτία μόνον εκείνους που αγωνίζονται και αγωνιούν για τη φανέρωση της αληθείας χάριν της σωτηρίας. Έτσι οι άγιοι Θεοφόροι Πατέρες ως σκεύη εκλογής

και δημιουργήματα του Αγίου Πνεύματος έχουν καταστεί οι οδηγοί μας διά την σωτηρίαν μας και την λύσιν των οποιωνδήποτε προβλημάτων μας περιβάλλουν.

Όλοι οι πιστοί οφείλουμε να τους εμπιστευθούμε με τη διαρκή μαθητεία μας κοντά τους. Κατά τον Άγιον Ιωάννη τον Δαμασκηνό «διά πνεύματος αγίου ο τε Νόμος και οι προφήται, Ευαγγελισταί και Απόστολοι και ποιμένες ελάλησαν και οι Διδάσκαλοι».

Έτσι με το έργον τους οι άγιοι Θεοφόροι Πατέρες, με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, μπόρεσαν κι αντιμετώπισαν αποτελεσματικά και νικηφόρα τις έντονες θεολογικές κρίσεις της εποχής τους. Έτσι με τη σπουδή των Πατέρων μπορούμε να γευθούμε το πνευματικό τους κλίμα. Να ακούσουμε τους κτύπους της καρδιάς τους. Να ζήσουμε κάτι από τις θείες εμπειρίες, τις θεωρίες, τις λύπες, τις απογοητεύσεις, τις πνευματικές εξάρσεις, τις αρπαγές από την εγκοσμιότητα, τις θείες αρπαγές σε τρίτους ουρανοί. Να παρακολουθήσουμε την απόλυτη πιστότητά τους στην Ιερά Παράδοση. Να μάθουμε πόσο βαθιά εμπιστοσύνη είχαν στο Άγιο Πνεύμα.

Έτσι ο πιστός μαθαίνοντας και ζώντας τη διδασκαλία των πατέρων της Εκκλησίας μας δεν δίνει απλώς τη δυνατότητα στον εαυτό του να παρακολουθήσει την πνευματική ιστορία του ανθρώπου, αλλά με προσευχή και ταπείνωση και συνεχή προσπάθεια να ζει σύμφωνα με τις εντολές του Χριστού, αναζητά να εισέλθει στη διαδικασία της γεννήσεως της διδασκαλίας της Εκκλησίας, να γευθεί τη θεία εμπειρία των Πατέρων. Έτσι ο πιστός μπορεί να καταστεί ο σύγχρονος άξιος θεολόγος ο οποίος μαθαίνοντας μ' ένα βιωματικό τρόπο την ιερή διδασκαλία της γνήσιας ορθόδοξης θεολογίας μπορεί να την ασκήσει με τη Χάρη του Θεού για την αντιμετώπιση των συγχρόνων του προβλημάτων.

Αυτό άλλωστε είναι και το βαθύτερο νόημα του Ευαγγελικού Λόγου που ακούσαμε σήμερα: «ούτω λαμψάτω το φως υμών έμπροσθεν των ανθρώπων όπως ίδωσιν τα καλά έργα υμών και δοξάσωσιν το Πατέρα υμών τον εν τοις ουρανοίς»

Αυτό έπραξεν ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός με τη ζωή Του και το όλο απολυτρωτικόν Του έργον διά την σωτηρία μας.

Αυτό έπραξαν οι Άγιοι Απόστολοι οι οποίοι «πορευθέντες πάντα τα έθνη» εβάπτισαν τους ανθρώπους εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος διδάσκοντας αυτούς όσα ο ίδιος τους edίδαξεν. Αυτό έπραξαν κι οι άγιοι Θεοφόροι 630 Πατέρες της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου της Χαλκηδόνος. Αυτό έπραξαν οι Άγιοι της Εκκλησίας μας.

Αυτό καλούνται να πράττουν οι σύγχρονοι Ιεραπόστολοι της Εκκλησίας μας.